

4. Шаленко, В.В. Формування рухових якостей та технічної підготовленості школярів протягом безперервної футбольної підготовки. [автореферат]. Харків, Україна. 2005. 21 с.

5. Stuła, A. Influence of various Forms of speed manifestations on Young Footballers' Performance. Acta Facultatis exercitationis corporis universitatis Presoviensis. *Book of Papers Diagnostics In Sport*. Presov, 2009. P. 72-76.

СПОРТИВНІ ІГРИ НА УРОКАХ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ УЧНІВ ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

Потутаровська Юлія, Добржанська Наталія, Глухенька Валерія,
Турика Віталій

*Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського*

Постановка проблеми. Не дивлячись на те, що в останні роки серед різновидів фізичної активності дітей і підлітків набувають популярності новітні фітнес-технології, що виявляється у впровадженні на уроках фізичної культури таких нових варіативних модулів як аеробіка, степ-аеробіка, аква-аеробіка тощо, традиційні види спортивних ігор не втрачають своєї актуальності. Фахівці відзначають позитивний вплив занять спортивними іграми на стан здоров'я та рівень фізичного розвитку дітей і підлітків [1]. Таким чином, важливо визначити місце спортивних ігор у фізичному вихованні школярів, що й обумовило вибір напрямку нашого дослідження.

Обговорення. Волейбол серед інших спортивних ігор фахівці відзначають за відсутність у ньому силової контактної боротьби, на відміну від таких видів спортивних ігор як баскетбол і гандбол. Рухова діяльність у волейболі не передбачає потужних струсувань, що можуть негативно вплинути на зростаючий дитячий організм, натомість містить природні стрибкові, ударні, бігові рухи, що сприятиме формуванню життєвоважливих рухових умінь [2, 5].

Враховуючи популярність футболу в нашій країні, а також його доступність, варіативний модуль «Футбол» широко використовується на уроках фізичної культури в багатьох загальноосвітніх школах. Структуру рухової діяльності гравця в футболі складають різновиди переміщення (ходьба, біг, стрибки, падіння тощо) в поєднанні з техніко-тактичними діями з м'ячем (ведення, зупинки, удари тощо). Таке поєднання сприяє розвитку точності рухів, координації, моторики, що має велике значення для багатьох професій [3, 4].

Рекомендації. За результатами опитування було встановлено, що хлопцям найбільше серед усіх видів спорту подобаються саме спортивні ігри,

на що вказали 31,2 % опитаних. Більшість дівчат (22,8 %) на перше місце поставили гімнастику, однак спортивним іграм перевагу надали 18,9 % опитаних і серед дівчат це є другим показником. Таким чином, вивчення мотивів підлітків до занять фізичною культурою, а також факторів, що визначають інтерес до уроків фізичної культури, є важливим аспектом для залучення дітей до занять спортивними іграми.

Література

1. Вертелецький О. І., Богатир В. Г. Використання народних, рухливих і спортивних ігор на уроках фізичної культури як засіб здоров'язбереження школярів. Науковий вісник Миколаївського національного університету імені В.О. Сухомлинського. Серія: Педагогічні науки, 2017. № 1. С. 210-213.
2. Грищук С. М., Власенко А. В. Роль занять волейболом у розвитку фізичних якостей та покращенні стану здоров'я учнів. Біологічні дослідження-2014. 2014. С. 455-458.
3. Козіна Ж. Л., Серета О. Вплив занять футболом на інтегральний розвиток школярів середніх класів. Актуальні проблеми фізкультурної освіти. 2013. С. 80-82.
4. Ріпак І., Дулібський А. Урок фізичної культури з елементами футболу як ефективний засіб підвищення рухової активності та зміцнення здоров'я учнівської молоді. Актуальні проблеми теорії і методики фізичного виховання: колект. моногр. Львів, 2005. С. 274-278.
5. Щепотіна Н.Ю. Теорія і методика викладання волейболу: навч.-метод. посіб. Вінниця: ВДПУ, 2021. 200 с.

ЗНАННЯ ТІЛОБУДОВИ ЛЮДИНИ ДЛЯ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ

Руденко Роман¹, Паришкура Юлія²

Київський національний університет технологій та дизайну

¹*здобувач освіти II курсу спеціальності 017 Фізична культура і спорт*

²*кандидат педагогічних наук, доцент кафедри фізичного виховання і здоров'я*

Постановка проблеми. Для ідентифікації особистості й складання психологічного портрета (візуальна психодіагностика) використовують зовнішні ознаки. Розрізняють статичні, динамічні та доповнюючі (середньостійкі) особливості, що ідентифікують людину:

1) статичні особливості – анатомічні ознаки, що складають фізичний вигляд людини: тип тілобудови (конституції); голова (форма та співвідношення частин); обличчя (загальна будова обличчя та його